

klarerer 10 Baller ad Gangen af et Parti paa 100 Baller, skal Toldvæsenet saa føre et særskilt Bogholderi for at kontrollere, at disse 10 Sendinger tilsammen udgøre den originale Fakturas Beløb? Det vilde vist føre for vidt. Og hvis Fabrikanten i Mellemtiden sælger en Del af Partiet i Udlandet? Eller skal Importøren fremlægge Proformafaktura for hver enkelt af de 10 Sendinger? Det turde vist have sine Betænkkeligheder at komme ind paa Proformafakturaens Vej.

Hvad nu den virksomme Kontrol med Værdiangivelserne angaar, da kan det med afgjort Bestemthed siges, at en saadan er komplet umulig i Tobaksbranchen. Tobak hører ikke til de Stabelartikler, som kunne inddeles i faa Hovedklasser med Standardprøver for Værdibestemmelsen. Den bestaar af en Mangfoldighed af Arter, Klasser, Afdelinger, hvis Karakter varierer fra Høst til Høst. — Tobak er endvidere et Produkt, som gennem sine individuelle Egenskaber og forskellige Behandling under Fabrikationen først efterhaanden faar en Værdi, som gør den anvendelig til enten finere eller simplere Mærker. De individuelle Egenskaber ere ikke synlige for Øjet: det drejer sig her om Kvalitet, Smag, Lugt, Forbrænding, Styrke og Farve. Værdien heraf kan ikke stilles skematisk op — er ofte et subjektivt Liebhaveri. — Selv en rutineret Fagmand behøver langvarige Undersøgelser i hvert enkelt Tilfælde for at komme til et Skøn herover. Ingen Toldembedsmand vil nogensinde blive i Stand hertil.

At Lovforslagets § 7 (Side 204) synes uanvendelig paa en Vare, som undergaar hyppige og store Konjunktursvingninger, skal her kun kort berøres. Som ovenfor omtalt ere Varerne ofte købte lang Tid, forinden de hjemtages.

Efter i det foregaaende at have søgt at paavise de toldtekniske Vanskeligheder, samt de for Statskassen og for Retfærdighedsprincippet lige illusoriske Resultater, som ene og alene ville kunne opnaas ved Værditolden anvendt paa et Raastof som Tobak, ville vi tillade os at hævde, at Værditolden lige overfor Industrien vil faa en hemmende og skadelig Indflydelse, hvis Rækkevidde ikke er til at overse. Vi skulle her ikke komme ind paa Spørgsmaal om Fristelse til Bedragerier, da dette Spørgsmaal er af mere almen Natur, men derimod holde os til den rent faglige Side af Sagen.

Vort Fag er i Forvejen stærkt trykket, dels paa Grund af Arbejdslønnen, der her hjemme er væsentlig højere end i Holland, Belgien og Tyskland — og dels paa Grund af de i de senere Aar saa hyppigt forekommende Konjunkturer i Tobaksmarkedet. Dobbelt trykket vil Faget blive, naar der med den højere Pris, som under Konjunkturer maa anlægges ved Indkøbet, følger en tilsvarende Forhøjelse af Tolden gennem Procentualberegning. Dette Forhold vil nemlig forringe de danske Fabrikanters Evne til at konkurrere med de udenlandske Fabrikanter ved Indkøbet af Raastoffet. Hvis de andre Lande havde Værditold, var Stillingen lige; men som bekendt anvendes Værditold paa Tobak ikke i noget andet Land. Den udenlandske Fabrikant har alt-saa kun at tage Hensyn til Konjunkturforhøjelsen, den danske derimod tillige til Værdibeskatningen af denne Forhøjelse.

Til Forstaaelse af dette Forholds Betydning skal her bemærkes, at de færdige Mærkers Salgspriser i vort Fag overalt ere faste, stabile og ikke periodisk kunne forandres paa Grund af Konjunkturer.

Værdibeskatningen af Konjunkturforhøjelsen vil derfor medføre en alvorlig Svækkelse for den danske Fabrikant overfor den udenlandske Fabrikant i Indkøbskonkurrencen paa Tobaksmarkedet.

Værditolden vil og maa medføre en Begrænsning og et Kniberi i Indkøbet, en Mangel paa Bevægelighed og Spillerum i Anlægsprisen, som atter faar en Kvalitetsforringelse af Fabrikatet til Følge.

At en saadan mere eller mindre langvarig Kvalitetsforringelse under Konjunkturperioder vil sænke hele Industriens Niveau og blive en alvorlig Fare for Faget maa synes indlysende.

Selv en nok saa høj Vægttold vil ikke faa den her paapegede Virkning. Værditold vil i et Fag, hvor Raastoffet undergaar Konjunktursvingninger, medens den færdige Vare sælges til stabile Priser, dernæst faa den besynderlige Indflydelse, at Skatteafgiften kommer til at staa i omvendt Forhold til Fabrikantens Fortjeneste! Jo mindre han — paa Grund af høje Inkøbspriser — fortjener, jo mere kommer han til at svare i Told til Statskassen!

Vi omtalte i det foranstaaende de danske Fabrikanters svækkede Stilling overfor de udenlandske ved Indkøb, under Værditold. Deres Konkurrenceevne paa det